

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 170/2014-47

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. júla 2014 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Jána Auxta a Rudolfa Tkáčika vo veci sťažnosti L. K., zastúpeného obchodnou spoločnosťou Ondrejka & Partners, s. r. o., advokátska kancelária, J. Kozáčka 5, Zvolen, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Vlastimil Ondrejka, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žiaru nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Em 1/2012 (pôvodne vedenom Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 25 Em 1/2010) takto

r o z h o d o l :

Základné právo L. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Em 1/2012 porušené nebolo.

Odôvodnenie:

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uznesením č. k. III. ÚS 170/2014-25 zo 4. marca 2014 prijal na ďalšie konanie sťažnosť L. K., (ďalej len „sťažovateľ“), v časti, v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Em 1/2012 (pôvodne vedenom Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 25 Em 1/2010).

Sťažovateľ v sťažnosti namietal neprimeranú dĺžku konania o jeho návrhu na výkon rozhodnutia vo veciach starostlivosti o maloletých v zmysle § 272 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), ako aj neefektívny postup okresného súdu v uvedenom konaní. O jeho návrhu sa pôvodne konalo na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 25 Em 1/2010. Matka maloletých dcér sťažovateľa požiadala o presunutie miestnej príslušnosti, preto je vec od 16. apríla 2012 vedená na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 7 Em 1/2012, pričom sťažovateľom je namietaná neprimeraná dĺžka konania až v konaní na tomto súde.

Sťažovateľ k stavu konania uvádza:

„Styk sťažovateľa s mal. dcérami sa spočiatku realizoval a sťažovateľ mal s deťmi plnohodnotný vzťah. Následne však matka maloletých styk prestala rešpektovať a sťažovateľ ako oprávnený sa domáhal ochrany svojich práv návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach starostlivosti o maloletých v zmysle § 272 Občianskeho súdneho poriadku (OSP). Vo veci výkonu rozhodnutia spočiatku konal Okresný súd Zvolen, avšak po tom čo matka

požiadala o presunutie miestnej príslušnosti, tak od 16. 04. 2012 začal konať Okresný súd Žiar nad Hronom.

Súd doposiaľ v rámci výkonu rozhodnutia uložil povinnej 5 opatrení:

1. Výzva Okresného súdu Zvolen zo dňa 1. 3. 2011 podľa § 272 OSP na plnenie rozhodnutia, v ktorej súd matku vyzval, aby dobrovoľne plnila súdne rozhodnutie. Povinná výzvu prebrala 07. 03. 2011.

2. Pokuta vo výške 15,- eur uložená matke uznesením Krajského súdu Banská Bystrica (15 CoE/206/2011-128) zo dňa 16. 06. 2011 podľa § 273 OSP.

3. Pokuta vo výške 60,- eur uložená matke uznesením Okresného súdu Zvolen zo dňa 08. 09. 2011 (č. k.: 25 Em/1/2010-219) podľa § 273 OSP. Súd vo svojom odôvodnení zdôraznil, že riadna príprava na styk otca s mal. deťmi je príprava nielen fyzická a materiálna ale aj psychická. Po odvolaní matky Krajský súd Banská Bystrica (43 CoE/323/2011) uznesením zo dňa 26. 01. 2012 rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil.

4. Výzva Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 20. 07. 2012 podľa § 272 OSP na plnenie rozhodnutia, v ktorej súd matku vyzval, aby dobrovoľne plnila súdne rozhodnutie.

5. Pokuta vo výške 100,- eur uložená uznesením Krajského súdu Banská Bystrica (41 CoE/203/2013) zo dňa 27. 06. 2013 podľa § 273 OSP.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že na Okresnom riaditeľstve policajného zboru Žiar nad Hronom (ČVS: ORP-540/OVK-2H-2012) sa voči obvinenej J. K. vedie trestné stíhanie vo veci opakovaného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona.

Sťažovateľ opakovane žiadal Okresný súd Žiar nad Hronom, aby vo veci urýchlene konal, v spise je množstvo žiadostí o urýchlene rozhodnutie veci ako aj zdôraznenie, že ukladanie pokút (dokonca ani nie na úrovni ich maximálnej výšky) raz za rok nemôže byť efektívnym a postačujúcim prostriedkom nápravy nezákonného stavu. A to aj s poukazom na skutočnosť, že plynutie času za súčasnej situácie zvyšuje nároky na obnovu vzťahu a umožňuje matke pokračovať v jej protizákonnej činnosti. Ide hlavne o nasledovné listinné podania, ktorými sťažovateľ sa domáhal zabezpečenia plynulosti konania ako aj zákonného rozhodnutia načas:

1. Urgencia sťažovateľa zo dňa 15. 06. 2012 adresovaná Okresnému súdu Žiar nad Hronom o bezodkladné rozhodnutie.

2. Žiadosť sťažovateľa zo dňa 19. 09. 2012 o založenie rovnopisu v záujme pokračovania v konaní.

3. Žiadosť sťažovateľa zo dňa 11. 12. 2012 adresovaná Okresnému súdu Žiar nad Hronom o bezodkladné rozhodnutie.

4. Sťažnosť sťažovateľa zo dňa 25. 04. 2013 adresovaná predsedovi Okresnému súdu Žiar nad Hronom vo veci prešetrenia zbytočných prietáhov v konaní 7 Em/1/2012.

5. Výzva - urgencia sťažovateľa zo dňa 02. 08. 2013 adresovaná Okresnému súdu Žiar nad Hronom o bezodkladné rozhodnutie.

6. Výzva - urgencia sťažovateľa zo dňa 07. 08. 2013 adresovaná predsedovi Okresnému súdu Žiar nad Hronom o bezodkladné rozhodnutie vo veci 7 Em/1/2012.

7. Výzva - urgencia sťažovateľa zo dňa 04. 11. 2013 adresovaná Okresnému súdu Žiar nad Hronom o bezodkladné rozhodnutie.

Sťažovateľ je toho názoru, že postup Okresného súdu Žiar nad Hronom je neefektívny, neplní účel ochrany práv sťažovateľa a jeho postup vykazuje znaky zbytočných prietáhov.

Súd je opakovane vo veci nečinný, nedokáže načas a vecne rozhodnúť. Odkladanie rozhodnutia a často aj rozhodnutie, od ktorého nebolo možné čakať zmenu správania matky viedlo k ďalšiemu prehĺbovaniu odcudzenia a pretrhania rodinných vzťahov medzi otcom a deťmi. Zabezpečiť plnenie súdneho rozhodnutia, tak ako mu to ukladá národná ako aj ústavná a nadnárodná legislatíva, ku ktorej sa Slovenská republika zaviazala zo strany Okresného súdu Žiar nad Hronom absentuje.“

Na základe výzvy ústavného súdu sťažovateľ doplnil svoju sťažnosť podaním doručeným ústavnému súdu 20. februára 2014, v ktorom upresnil petit sťažnosti a doplnil ďalšie argumenty, ktoré podľa neho preukazujú porušovanie jeho základných práv.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom

pod sp. zn. 7 Em 1/2012. Sťažovateľ tiež navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Em 1/2012 konať bez zbytočných prietáhov, priznal mu finančné zadost'učinenie vo výške 9 900 €, ktoré mu je okresný súd povinný zaplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu ústavného súdu na jeho účet, a prikázal okresnému súdu uhradiť mu trovy konania do 15 dní od doručenia nálezu ústavného súdu na jeho účet.

Požadovanú výšku primeraného zadost'učinenia odôvodňuje sťažovateľ takto:

„Tým, že došlo k závažnému zásahu do práv sťažovateľa, s ohľadom na uvedené, si sťažovateľ uplatňuje od Okresného súdu v Žiari nad Hronom primerané zadost'učinenie za porušenie hore uvedených práv = 9.900,- EUR (slovom deväťtisícdeväťsto eur) z nasledovných dôvodov:

1. Postupom Okresného súdu v Žiari nad Hronom došlo k porušeniu niekoľkých práv sťažovateľa chránených Dohovorom a Ústavou SR.

2. Konania medzi rodičmi a deťmi patria do skupiny vecí, pri ktorých podľa judikatúry Ústavného súdu (aj EŠLP) je potrebné postupovať s mimoriadnou pozornosťou.

3. Faktické odlúčenie sťažovateľa od jeho dcér, voči ktorému súd nebol schopný poskytnúť primeranú ochranu, dolieha na osobu sťažovateľa mimoriadne nepriaznivo.

4. Prístupom súdu k tak mimoriadne závažným rodičovským právam, ktoré sa teraz intenzívne formujú, akými sú vytváranie trvalých väzieb spolupatričnosti, rodinnej súdržnosti, úcty a pod., dochádza k neodčiniteľným škodám v imateriálnej podobe.

5. K porušeniu práv sťažovateľa došlo postupom súdu, ktorého úlohou je práve opak, a to ochrana práv a oprávnených záujmov fyzických a právnických osôb. Vzhľadom k tomu sťažovateľ trpel pocitmi bezmocnosti, pocitmi druhotriedneho rodiča a bola u neho v podstate negovaná dôvera v možnosť domôcť sa spravodlivosti.

Sumu, ktorú si sťažovateľ uplatňuje považuje síce za symbolickú náhradu jemu spôsobenej nemajetkovej ujmy, ale považuje za významné z pohľadu verejného záujmu si ju aspoň v tejto miere uplatniť.“

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 2106/14 doručeným ústavnému súdu 9. mája 2014, v ktorom predseda tohto súdu uviedol prehľad jednotlivých úkonov vykonaných vo veci sp. zn. 7 Em 1/2012.

Zároveň sa vyjadril k vecnému stavu uvedeného konania, keď popísal priebeh vykonávania jednotlivých úkonov súdom v období od 15. júna 2012, keď vec napadla okresnému súdu, až do nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) č. k. 15 CoP 70/2013-250 z 28. novembra 2013, ktorým krajský súd zakázal sťažovateľovi styk s maloletými deťmi na dobu šesť mesiacov.

K opodstatnenosti sťažnosti sa predseda okresného súdu (ktorý je zároveň sudcom konajúcim vo veci) vyjadril takto:

„Súd má zato, že v konaní vo veci výkonu rozhodnutia súd postupoval efektívne, plynulo a bez prietahov. Súd sa zúčastňoval stretnutí otca s mal. deťmi aj nad rámec pracovnej doby, vzhľadom k rozsahu úpravy styku, ako aj v záujme zabezpečenia stabilizácie situácie medzi mal. deťmi a rodičmi. Súd tiež intenzívne spolupracoval aj s Úradom práce sociálnych vecí Žiar nad Hronom - opatrovníkom mal. detí, ako aj s psychologickou uvedeného úradu...

Aj napriek zložitej rodinnej situácií, súd stále zabezpečoval realizáciu styku otca s mal. deťmi, aj keď nie v rozsahu citovaného rozhodnutia, čo však nebolo spôsobené nečinnosťou súdu, alebo neefektívnou činnosťou, ale uvedené vyplynulo zo značne narušených vzťahov medzi rodičmi, ktoré mal. deti - postupne ako vyrastali - vnímali intenzívne a prispôbovali tomu aj svoje správanie / v čase úpravy styky mala mal. Laura - 5,5 roka a mal. Peťka len 3,5 roka /. Zmena okolností si vynútila rozhodnutia, ktoré dokonca zakázali styk otca - sťažovateľa s mal. deťmi... Až do právoplatnosti Uznesenia o nariadení predbežného opatrenia, ktorým KS BB zakázal styk otca s mal. deťmi, súd preto zabezpečoval realizáciu styku otca s mal. deťmi podľa právoplatného rozhodnutia OS Zvolen č. k. 5 P/362/2008-181 zo dňa 01. 04. 2009 spôsobom uvedeným vyššie.

Aj vyššie uvedené právoplatné rozhodnutie o nariadenom predbežnom opatrení, ako aj právoplatné rozhodnutie o uloženom výchovnom opatrení sú dôkazom vážneho narušenia vzťahov v rodine sťažovateľa.“

Právny zástupca sťažovateľa a predseda okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrujú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd zisťoval z obsahu sťažnosti a dostupných dôkazov priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 7 Em 1/2012. Okresný súd po tom, ako vec 15. júna 2012 napadla senátu 7 Em, priebežne vykonával okrem iného tieto procesné úkony smerujúce k výkonu rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 5 P 362/08-181 z 1. apríla 2009:

- 20. júla 2012 zaslal matke výzvu na rešpektovanie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia,

- 24. októbra 2012 realizoval výsluch sťažovateľa a matky maloletých detí a 15. augusta 2013 výsluch matky,

- v dňoch 24. októbra 2012, 31. októbra 2012, 7. novembra 2012, 21. novembra 2012, 30. novembra 2012, 5. decembra 2012, 15. mája 2013, 31. júla 2013, 7. augusta 2013, 9. augusta 2013 a 14. augusta 2013 sa poverený zamestnanec súdu osobne zúčastňoval na realizácii styku otca s maloletými deťmi.

Okresný súd zároveň spolupracoval s Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom (ďalej len „úrad“), keď sa zúčastňoval stretnutí na úrade pre účely dohodnutia ďalšej spolupráce až do marca 2013, keď úrad oznámil ukončenie spolupráce psychológa s rodinou sťažovateľa pre správanie sťažovateľa. V priebehu apríla 2013 okresný súd zisťoval dostupnosť kvalifikovanej psychologickéj pomoci a určil vybranú odborníčku pre ďalšiu terapeutickú pomoc rodine.

Zároveň súd posudzoval podania sťažovateľa (v počte 76) a matky maloletých detí, uznesením zo 6. februára 2013 zamietol návrhy sťažovateľa, ktorými sa domáhal ukladania ďalších pokút matke maloletých detí, ako aj návrh, ktorým sa domáhal, aby súd vyzval príslušný orgán na zastavenie výplaty prídavkov na deti matke a tiež zamietol návrh matky, ktorým sa domáhala uloženia pokuty sťažovateľovi.

Okresný súd na základe okolností ním vedeného konania sp. zn. 7 Em 1/2012 vzniesol podnet na nariadenie výchovného opatrenia v zmysle § 37 ods. 2 písm. d) zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“).

Okresný súd tiež vykonával procesné úkony, ktoré súviseli s podanými opravnými prostriedkami účastníkov konania – 13. augusta 2012, 6. marca 2013 a 30. septembra 2013 a postupoval spis na súdy príslušné rozhodovať o opravných prostriedkoch.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným

spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je aj v konaní o výkon rozhodnutia zabezpečiť taký procesný postup, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná.

Ústavný súd konštatuje, že predmetom sťažnosťou napadnutého konania je rozhodovanie súdu o zabezpečenie výkonu právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia o styku otca s maloletými deťmi z dôvodov, že podľa sťažovateľa matka maloletých detí uvedené rozhodnutie nerešpektuje. Keďže v posudzovanej veci ide o otázku starostlivosti súdu o maloletých, predpokladá sa osobitná pozornosť venovaná efektívnemu a rýchlemu postupu súdu, aby bol naplnený účel súdneho konania. Otázku existencie zbytočných prietáhov v konaní, a tým aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníkov konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (II. ÚS 74/97). Tieto tri kritériá zohľadňuje pri namietaní porušenia práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj Európsky súd pre ľudské práva (III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

1. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, ústavný súd dospel k záveru, že síce po právnej stránke možno konštatovať, že výkon rozhodnutia upravujúceho styk rodiča s jeho maloletými deťmi je štandardnou občianskoprávnou vecou patriacou do rozhodovacej agendy všeobecného (exekučného) súdnictva, po faktickej stránke však jednotlivé prípady môžu byť zložité, vzhľadom na nevyhnutnosť súdu rešpektovať záujmy a práva detí a špecifiká ich správania v pre ne záťažových situáciách, čo spravidla vyvoláva potrebu spolupráce súdu so zmlcami, resp. odborníkmi z oblasti psychológie, pedagogiky a ďalších oblastí. V konečnom dôsledku faktické správanie maloletých detí v tomto type konania neraz sťažuje rozhodovanie súdu o výbere adekvátnych prostriedkov na výkon rozhodnutia.

2. Pri hodnotení ďalšieho kritéria, teda správania účastníkov konania v preskúmvanej veci, ústavný súd zohľadnil skutočnosť, ktorá má rozhodujúci vplyv na výkon rozhodnutia o styku sťažovateľa s jeho maloletými dcérami, a to že vzájomné porozvodové vzťahy v bývalej rodine sťažovateľa sú vážne narušené, dokonca sú podľa vyjadrenia súdu poznačené „bojom rodičov“ maloletých detí, čo je pri výkone tohto druhu rozhodnutí závažnou okolnosťou sťažujúcou ich realizáciu.

3. Napokon ústavný súd pristúpil k hodnoteniu postupu okresného súdu. Predmetom konania je výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí podľa § 272 OSP a nasl., konkrétne realizácia práva sťažovateľa na styk s jeho maloletými dcérami. Vzhľadom na povahu vymáhanej povinnosti, resp. oprávnenia, ktorého výkon prebieha, zákon neustanovuje výlučné spôsoby výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí. Občiansky súdny poriadok v § 272 ods. 3 ustanovuje len niektoré právne nástroje, ktoré majú viesť k dobrovoľnému plneniu rozhodnutia (napr. písomná výzva, upozornenie a nariadenie pojednávania) a v ustanoveniach § 273 tiež nástroje, ktoré majú viesť k podrobeniu sa rozhodnutiu (ukladanie pokuty podľa § 273 ods. 1 OSP, výzva na zastavenie príslušných dávok podľa § 273 ods. 2 OSP, odňatie dietaťa podľa § 273 ods. 4 OSP). Konkrétny postup súdu v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí preto bude vždy závislý najmä od konkrétnych okolností prípadu. V rámci tejto skutočnosti treba mať na zreteli aj fakt, že realizácia výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí bude okrem správania rodičov výrazne závisieť od určitého veku aj od vôle maloletých detí. Všeobecný súd preto môže na jednej strane zabezpečiť a vytvoriť vhodné predpoklady na realizáciu rozhodnutia, nemá však vo svojej moci dosiahnuť to, aby jeho pôsobenie vždy viedlo k výkonu rozhodnutia v plnom rozsahu. Pri hodnotení postupu súdu v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí je preto potrebné vždy zohľadniť špecifiká tohto druhu konania a konkrétne okolnosti prípadu. Nemožno automaticky vychádzať z dĺžky konania, početnosti procesných úkonov a jednoduchého a prvoplánového hodnotenia ich efektivity (podobne napr. IV. ÚS 452/2013).

Z prehľadu úkonov okresného súdu v namietanom konaní je zrejmé, že v doterajšom postupe okresného súdu nevznikali obdobia nečinnosti. Okresný súd v doterajšom priebehu konania využíval podľa svojho uváženia právne nástroje podľa ustanovení Občianskeho

súdeho poriadku (nariadil výsluch rodičov, vyzval povinnú na dobrovoľné plnenie rozhodnutia, uložil povinnej finančné pokuty) a tiež iné nástroje (prostredníctvom povereného pracovníka sa zúčastňoval na realizácii styku sťažovateľa s jeho maloletými dcérami, spolupracoval s úradom pri zabezpečovaní realizácie styku sťažovateľa s jeho maloletými deťmi, zabezpečoval odbornú pomoc psychológa, vzniesol podnet na nariadenie výchovného opatrenia maloletým deťom aj ich rodičom). Okresný súd zároveň monitoroval činnosť úradu (opatrovníka maloletých detí a psychológa) pri jeho účasti na riešení problémov medzi účastníkmi konania a pri stretávaní sa sťažovateľa s deťmi.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že okresný súd v doterajšom priebehu konania konal v zásade plynulo, pričom jeho postup v namietanom konaní nemožno hodnotiť ako zjavne neprimeraný, prípadne zjavne nesprávny. Ústavný súd dospel k záveru, že právo sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6. ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní okresného súdu porušené nebolo.

Vzhľadom na uvedený záver ústavného súdu už bolo bezpredmetné rozhodovať o ďalších nárokoch sťažovateľa uplatnených v jeho sťažnosti (návrh na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia a o trovách konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2014